Lieta Nr. 11094087421
Lietas arhīva Nr. K77-1501-23/43
ECLI:LV:RPT:2023:0323.11094087421.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023. gada 23. martā

Rīgas pilsētas tiesa
tiesnese Laura Smukule,
piedaloties prokurorei Anetei Melliņai,
piedaloties aizstāvim zvērinātam advokātam Rinaldam Auziņam,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu lielā apmērā bez nolūka to realizēt.

/pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz aizturēšanai 2021. gada 21. decembrī plkst. 20.51, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās bez nolūka tās realizēt piecus polimēra materiāla maisiņus ar iedzeltenas krāsas pulverveida vielu, kopējais svars 4,2292 g, kas satur 26% jeb 1,0996 g psihotropo vielu – metamfetamīnu –, un vienu polimēra materiāla maisiņu ar iedzeltenas krāsas pulverveida vielu, kopējais svars 14,6272 g, kas satur 37% jeb 5,4121 g psihotropo vielu – metamfetamīnu, t.i., 6,5117 g psihotropo vielu metamfetamīnu lielā apmērā, kuru neatļauti glabāja bez nolūka realizēt līdz 2021. gada 21. decembrim plkst. 20.51, kad tika aizturēts /adrese/, braucot kā pasažierim transportlīdzeklī /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa /nosaukums/ ielu braukšanai pretējā virzienā, un transportlīdzekļa apskates un kratīšanas laikā salonā uz grīdas un sēdekļa minētās aizliegtās vielas tika atrastas un izņemtas.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

Apsūdzētais tiesas sēdē lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un aizstāvis uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmā daļa noteic, ka tiesa var pieņemt lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību vai tās patstāvīgu daļu tikai ar nosacījumu, ka: 1) apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vai attiecīgā tās daļā; 2) tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu; 3) apsūdzētais, bet obligātās aizstāvības gadījumos arī viņa aizstāvis un pārstāvis, piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa, izskaidrojusi procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, ņemot vērā, ka apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, viņa vainīgums inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[3] Tiesa, nosakot soda veidu un mēru, ņem vērā Krimināllikuma 46. pantā definētos soda noteikšanas vispārīgos principus, kā arī Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet trešā daļa noteic, ka, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Savukārt Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir: 1) aizsargāt sabiedrības drošību; 2) atjaunot taisnīgumu; 3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; 4) resocializēt sodīto personu; 5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[3.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piektās daļas nosacījumiem Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā sevišķi smags noziegums, par kuru likumdevējs ir paredzējis tikai vienu soda veidu – brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 253. panta otrās daļas sankcija laika posmā no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas līdz sprieduma taisīšanas dienai nav grozīta.

Tiesa, vērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, ņem vērā, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums vērsts pret vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā. Vērtējot radīto kaitējumu, secināms, ka ar konkrēto noziedzīgo nodarījumu tiek apdraudēta sabiedriskā drošība

narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, kā arī iedzīvotāju veselība (*Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. Krimināllikuma komentāri, trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa), otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2019, 412. lpp.*). Satversmes tiesa, skaidrojot jēdziena "sabiedrības drošība" saturu, norādījusi, ka tas demokrātiskās valstīs ir orientēts uz publisko interešu aizsardzību, līdz ar to narkotisko un psihotropo vielu nelegālās izplatības tālejošās sekas negatīvi ietekmē ne tikai konkrēto šo vielu lietotāju, bet arī sabiedrības ekonomiskos, politiskos un kultūras pamatus (*Satversmes tiesas 2005. gada 26. janvāra spriedums lietā Nr. 2004-17-01 13.punkts*).

Lietas iztiesāšanas laikā par apsūdzētā personību noskaidrots: /pers. A/ dzimis /datums/Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, precējies, apgādībā 2007. gadā dzimis dēls, ieguvis vidējo izglītību, strādā gadījuma rakstura remontdarbus, agrāk tiesāts, sodāmība nav dzēsta, deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /adrese A/, Rīga, veselības stāvoklis apmierinošs, invaliditāte nav noteikta.

Tiesas sēdē apsūdzētais papildus paskaidroja, ka pirmo reizi izdarījis šāda rakstura noziedzīgu nodarījumu.

Tiesa, iepazīstoties ar IeM Informācijas centra izdrukā (*lietas 129.–131. lapa*) esošajām ziņām par apsūdzētā sodāmībām, konstatē, ka apsūdzētais iepriekš vairākkārt sodīts. Pēdējo reizi sodīts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010. gada 12. novembra spriedumu krimināllietā Nr. 11310076408, kas atcelts daļā ar Rīgas apgabaltiesas 2011. gada 3. novembra spriedumu, atceltajā daļā taisot jaunu spriedumu, par viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 116. panta un viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 193. panta ceturtās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikts brīvības atņemšana uz 10 gadiem, policijas kontrole uz 2 gadiem, konfiscējot mantu. Ar minēto spriedumu noteiktajam sodam saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu pilnībā pievienots sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2010. gada 28. janvāra spriedumu, un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 10 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontrole uz 2 gadiem, konfiscējot mantu un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010. gada 12. novembra spriedums un Rīgas apgabaltiesas 2011. gada 3. novembra spriedums stājušies spēkā 2012. gada 24. janvārī.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ izcietis 2020. gada 26. februārī, pēc kā uzsācis papildsodu – policijas kontroles un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – izciešanu.

Apsūdzētais/pers. A/ jaunu noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas izdarījis 2021. gada 21. decembrī, proti, neizciestu papildsodu – policijas kontroles un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – laikā. Papildsods – policijas kontrole – uz sprieduma taisīšanas dienu ir izciests.

Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sankcija paredz tikai vienu pamatsoda veidu, /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu piemērojama brīvības atņemšana, nosakot papildsodu – probācijas uzraudzību. Savukārt papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams.

[3.2] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību vienkāršāka procesa veida izvēlē, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tādējādi veicinot ātrāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Vienlaikus gan tiesa atzīst, ka minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo.

Savukārt par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Lietā konstatētā atbildību pastiprinošā apstākļa esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot. Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008. gada 25. aprīļa konferences "Sodu piemērošanas politika" priekšlikumu 15., 16. punkts*).

Tiesas ieskatā, Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi iespējams panākt, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu, pietuvinot to panta sankcijā paredzētajam minimālajam apmēram – nosakot brīvības atņemšanu 3 gadus 3 mēnešus. Tiesa atzīst, ka šāds soda mērs būs samērīgs, individualizēts un taisnīgs. Tiesa lietas iztiesāšanas laikā ir guvusi pārliecību, ka šāds soda mērs atbilst taisnīgam krimināltiesisko attiecību noregulējumam. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams papildsods – probācijas uzraudzība – uz 2 gadiem, kas tiesas ieskatā būtu pietiekams laiks, lai pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas nodrošinātu apsūdzētā uzraudzību un resocializācijas procesus.

Vienlaikus noteikt apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu nosacīti, kā to lūdza aizstāvis, nav tiesiska pamata, ņemot vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta vienpadsmito daļu nosacīta notiesāšana nav nosakāma personai par tīša nozieguma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā. /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu izcietis 2020. gada 26. februārī, papildsodu – policijas kontroli – 2022. gada 25. februārī, bet papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu – turpina izciest. Atbilstoši Krimināllikuma 63. panta trešās daļas 8. punktam personas, kas izcietušas brīvības atņemšanas sodu ilgāku par desmit gadiem, atzīstamas par nesodītām pēc desmit gadiem, savukārt minētā panta ceturtā daļa nosaka, ka sodāmības dzēšanas termiņu skaita no dienas, kad persona pilnībā izcietusi pamatsodu un papildsodu.

Tādējādi atzīstams, ka noteikt brīvības atņemšanas soda izciešanu atbilstoši Krimināllikuma 55. panta nosacījumiem nav iespējams.

[4] Krimināllikuma 51. panta pirmā daļa noteic: ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās *prim* daļas 2. punktu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta nosacījumiem, ņemot vērā, ka apsūdzētais /pers. A/ jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis neizciesta papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – laikā.

Lietā konstatēts, ka apsūdzētajam /pers. A/ ar Rīgas apgabaltiesas 2011. gada 3. novembra spriedumu krimināllietā Nr. 11310076408, ar kuru daļā grozīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010. gada 12. novembra spriedums, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 10 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontrole uz 2 gadiem, konfiscējot mantu un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Pamatsodu apsūdzētais izcietis 2020. gada 26. februārī. Pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas /pers. A/ uzsācis papildsodu – policijas kontroles un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – izciešanu. Papildsodu – policijas kontroli – apsūdzētais izcietis 2022. gada 25. februārī.

Tiesa, nosakot neizciesto papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – daļu, ņem vērā, ka apsūdzētais to sāka izciest 2020. gada 26. februārī, turpināja izciest, kamēr atradās brīvībā, proti, līdz 2023. gada 29. janvārim, jo 2023. gada 30. janvārī aizturēts kriminālprocesa Nr. 10910065323 ietvaros, pēc kā 2023. gada 1. februārī apsūdzētajam minētā kriminālprocesa ietvaros piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums.

Tādējādi tiesa atzīst, ka neizciestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – daļa uz šī sprieduma taisīšanas dienu ir 1 gads 26 dienas.

Tiesa atzīst, ka neizciestais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – ir pieskaitāms pilnībā, ņemot vērā, ka lietā ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, apsūdzētais jaunus noziedzīgus nodarījumus ir izdarījis neizciesta papildsoda laikā.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2021. gada 21. decembra plkst. 20.51 (*lietas 24. lapa*) līdz 2021. gada 23. decembra plkst. 12.42 (*lietas 115. lapa*), rēķinot kā divas brīvības atņemšanas dienas.

Apsūdzētajam/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā 2021. gada 23. decembrī piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – un papildu drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (*lietas 116. lapa*).

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ piemērotie drošības līdzekļi – nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no valsts – atstājami negrozīti līdz spriedums stāsies spēkā.

[6] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

Lietā radušies procesuālie izdevumi par aizstāvja zvērināta advokāta Rinalda Auziņa darbu tiesā 60 *euro* apmērā (*lietas 237. lapa*).

Tiesa atzīst, ka minētie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu tiesai jāizlemj jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka lietiskie pierādījumi – pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 14 g 37 % metamfetamīna saturošas vielas, kas iepakoti aploksnē Nr. 21?351604 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē ar reģistrācijas Nr. 21?1300, un pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 3,9 g 26% metamfetamīnu saturošas vielas, kas iepakoti aploksnē Nr. 21?351600 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē ar reģistrācijas Nr. 22?895, – pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināmi.

Tiesa atzīst, ka lietiskie pierādījumi – vielas iepakojumi, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-351601, vielas iepakojumi, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-069651, pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 38,2987 g vielas, kas nesatur narkotiskās un psihotropās vielas, un vielu iepakojumi, kas iepakoti aploksnē Nr. 21?351605, briļļu futrālis, viena šļirce un viens polimēra materiāla maisiņš, kas iepakots aploksnē ar drošības uzlīmi A18 0229905, divas šļirces, metāla karote un polimēra materiāla maisiņš, kuros atrodas vairāki tukši maisiņi, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi A18 0229898, un maciņš un polimēra materiāla maisiņi, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi A18 0229906 –, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.–530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 3 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu šajā lietā piespriestajam sodam pilnībā pievienot neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu –, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010. gada 12. novembra spriedumu krimināllietā Nr. 11310076408, kas grozīts ar Rīgas apgabaltiesas 2011. gada 3. novembra spriedumu, un /pers. A/ noteikt galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 26 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2021. gada 21. decembra plkst. 20.51 līdz 2021. gada 23. decembra plkst. 12.42, rēķinot kā divas brīvības atņemšanas dienas.

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – nodošanu policijas uzraudzībā un aizliegumu izbraukt no valsts – atstāt negrozītus līdz spriedums stāsies spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 60 *euro* par aizstāvja zvērināta advokāta Rinalda Auziņa darbu tiesā, nosakot termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Iemaksas rekvizīti – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta Nr. LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22; maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 11094087421. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas pilsētas tiesas kancelejā.

Lietiskos pierādījumus – pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 14 g 37 % metamfetamīna saturošas vielas, kas iepakoti aploksnē Nr. 21?351604 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē ar reģistrācijas Nr. 21?1300, un pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 3,9 g 26% metamfetamīnu saturošas vielas, kas iepakoti aploksnē Nr. 21?351600 un glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē ar reģistrācijas Nr. 22?895, – pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus – vielas iepakojumus, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-351601, vielas iepakojumus, kas ievietoti aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-069651, pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 38,2987 g vielas, kas nesatur narkotiskās un psihotropās vielas, un vielu iepakojumus, kas iepakoti aploksnē Nr. 21?351605, briļļu futrāli, vienu šļirci un vienu polimēra materiāla maisiņu, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi A18 0229905, divas šļirces, metāla karoti un polimēra materiāla maisiņus, kuros atrodas vairāki tukši maisiņi, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi A18 0229898, un maciņu un polimēra materiāla maisiņus, kas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi A18 0229906 –, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurore, apsūdzētais un aizstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2023. gada 14. aprīlī.

Tiesnese L. Smukule